

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/297/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417211002
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417211002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, proti žalovanému J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v K., č. XXX, zastúpenému právnym zástupcom FALIS & Partners, s.r.o., IČO: 51769654, so sídlom v Bratislave, Lermontovova č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Ján Falis, advokát a konateľ, o zaplatenie 1.913,19 € s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 2.747,01 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Csp/205/2017-117 zo dňa 22.08.2018, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 2.747,01 € s príslušenstvom (druhý výrok) m e n í tak, že vzájomnú žalobu žalovaného v tejto časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania o vzájomnej žalobe žalovaného v plnom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobcu o vzájomnej žalobe žalovaného.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania o žalobe v rozsahu 52,96 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného o žalobe žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o žalobe žalobcu zastavil (prvý výrok), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 2.747,01 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 07.07.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok), v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu žalovaného zamietol (tretí výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (štvrtý výrok).

1.2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že konanie o žalobe žalobcu zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu a ďalej sa zaoberal dôvodnosťou vzájomnej žaloby žalovaného; po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie č. 12, ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 20.06.2012, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v sume 5.317,19 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 96 splátkach v sume

139,60 € mesačne, pričom celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu 13.401,60 €; súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí považuje zmluvu o pôžičke za bezúročnú a bez poplatkov; nakoľko pôvodný žalobca (pôvodný veriteľ) poskytol žalovanému pôžičku v sume 5.317,19 € a z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný pôvodnému žalobcovi (pôvodnému veriteľovi) zaplatil spolu sumu 7.314,20 € za obdobie do 31.10.2017 a žalobcovi na splátkach ešte sumu 750,- € (dňa 07.03.2018, dňa 06.02.2018, dňa 08.01.2018, dňa 06.12.2017 a dňa 08.11.2017), t.j. spolu sumu 8.064,20 €, žalobca prijal od žalovaného plnenie nad rámec poskytnutej pôžičky, preto sa bezdôvodne obohatil, nakoľko získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu; vzhľadom na to považoval súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovaného o zaplatenie sumy 2.747,01 € za dôvodnú a vyhovel jej spolu s uplatneným príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, ďalej s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1 a 2, § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), ďalej s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 517 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; ďalej s poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 147 ods. 1 a 3 C.s.p.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s odôvodnením, že „žalovaný bol v spore úspešný (neúspech mal len nepatrnej časti úrokov z omeškania), preto mu priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania“.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 21.09.2018 (č.l. 128-132 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o vyhovení vzájomnej žalobe žalovaného (druhý výrok) a v rozsahu výroku o trovách konania (štvrtý výrok). Vyjadril názor, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); obsahovo uplatnil aj odvolací dôvod nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.). Argumentoval, že napadnutým výrokom rozsudku ho súd prvej inštancie zaviazal na plnenie, ktoré od žalovaného neprijal; na jeho účet žalovaný nepoukázal žiadne plnenie v prospech zaplatenia pohľadávky z úveru, preto sa nemohol na jeho účet bezdôvodne obohatiť; plnenia na splatenie úveru boli zo strany žalovaného zaplatené v prospech účtu jeho právneho predchodcu (pôvodného veriteľa); vyjadril názor, že nakoľko žiadne plnenie od žalovaného neprijal nie je pasívne legitimovaným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia; poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku navyše nie je možné zistiť kam a na aký účet žalovaný poukázal plnenie, ktorého vrátenia sa voči nemu domáha; tiež nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru o jeho bezdôvodnom obohatení na úkor žalovaného v rozsahu sumy, na zaplatenie ktorej ho súd zaviazal; pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca prijal od žalovaného plnenie nad rámec poskytnutého úveru, čím sa mal na úkor žalovaného obohatiť, z vykonaného dokazovania táto skutočnosť nevyplýva, preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné; zdôraznil, že nakoľko v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému, čo súdu prvej inštancie aj preukázal, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu plnenia žalovaného pôvodnému veriteľovi na neho z dôvodu postúpenia pohľadávky neprešiel, pretože zodpovednostný záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká podľa zákona len medzi tým, kto sa na úkor druhého bezdôvodne obohatil a tým, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo; nakoľko od žalovaného na úhradu žalovanej pohľadávky neprijal žiadne plnenie, nemohol sa na úkor žalovaného bezdôvodne obohatiť; nesúhlasil ani s výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože žalovaný bude v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia po zohľadnení odvolania neúspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikne; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vzájomnú žalobu žalovaného zamietne.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonával odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení vzájomnej žalobe žalovaného (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3 Odvolanie žalobcu je dôvodné.

4.4 Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia ohľadne plnení poskytnutých nad rámec istiny spornej pôžičky nie je správne. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav vecí, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). Spornou medzi stranami zostala právna otázka pasívnej vecnej legitímácie žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe vzájomnej žaloby žalovaného. V prejednávanej spore je zrejmé, že plnenia nad rámec poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 20.06.2012, ktoré žalovaný považuje za bezdôvodné obohatenie, poskytol žalovaný v celom rozsahu pôvodnému veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s., resp. jeho právnenému nástupcovi VÚB, a.s.; v tomto smere žalobca v odvolaní nesprávne argumentuje nesprávnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ktorý síce v odôvodnení napadnutého rozsudku naozaj konštatoval, že „žalovaný plnil žalobcovi“, ale nie v rámci skutkových zistení, ale až v rámci právneho posúdenia veci ohľadne právnych následkov postúpenia spornej pohľadávky na žalobcu (medzi stranami nebolo pritom sporné, že splátky spornej pôžičky plnil žalovaný v celom rozsahu pôvodnému veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s., resp. jeho právnenému nástupcovi VÚB, a.s.); žalobca nadobudol žalobou uplatnenú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na základe mechanizmu dojednaného v rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 ku dňu 19.03.2018; podľa aktuálnych záverov súdnej praxe v prípade postúpenia pohľadávky vo všeobecnosti platí, že „postúpením pohľadávky dochádza v rámci záväzkového vzťahu k tzv. singulárnej sukcesii, ktorá má hmotnoprávne účinky; zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok; postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla, a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté; účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/125/2018 zo dňa 27.06.2019); z uvedeného pre posudzovanú otázku pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného vyplýva, že pokiaľ postúpením pohľadávky nedochádza k prechodu všetkých práv a povinností zo zmluvného (záväzkového) vzťahu, z ktorého pohľadávky vznikla, na nového veriteľa, nemôže mať postúpenie pohľadávky priamy vplyv na prípadné iné (samostatné) práva a povinnosti z iných záväzkových vzťahov pôvodného veriteľa a dlžníka; preto aj keď v prípade postúpenia pohľadávky ide o singulárnu sukcesiu, zmluvou o postúpení pohľadávky nedochádza k postúpeniu dlhu (povinnosti), pretože predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len právo a nie povinnosť (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/2243/2007 zo dňa 28.01.2009); postupník sa síce v dôsledku postúpenia pohľadávky stáva právny nástupcom postupcu, ale len vo vzťahu k právam a povinnostiam zo zmluvného vzťahu, z ktorého pohľadávky vznikla (postúpením nadobúda len právo na plnenie od dlžníka); prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako nárok zo samostatného záväzkového vzťahu je potrebné uplatniť proti pôvodnému veriteľovi, ktorý predtým skutočne prijal platby spotrebiteľa (žalovaného), pretože len medzi pôvodným veriteľom a spotrebiteľom (žalovaným) vznikol (mohol vzniknúť) vzťah z bezdôvodného obohatenia, na ktorý nemá žiadny vplyv postúpenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke; pokiaľ teda súd prvej inštancie v rámci

aplikácie ustanovenia § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru o danosti pasívnej vecnej legitímácie žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného, jeho právne posúdenie veci nie je v tomto smere správne a preto odvolací súd výrok napadnutého rozsudku o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanému sumu 2.747,01 € s príslušenstvom (druhý výrok) zmenil tak, že vzájomnú žalobu žalovaného v tejto časti zamietol.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie obsahovo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie založené na vykonanom dokazovaní ako aj na nesporných skutkových tvrdeniach strán však považuje odvolací súd za správne; na druhej strane však dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil v otázke pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia ohľadne plnení poskytnutých nad rámec istiny spornej pôžičky (bod 4.4 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 2.747,01 € s príslušenstvom (druhý výrok) zmenil tak, že vzájomnú žalobu žalovaného v tejto časti zamietol.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie; odvolací súd preto rozhodol o celých trovách konania žalobcu a žalovaného (t.j. pokiaľ ide o konanie o žalobe žalobcu ako aj konanie o vzájomnej žalobe žalovaného), pričom samotným novým rozhodnutím o trovách konania je odstránený aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania (bez potreby jeho výslovnej zmeny alebo zrušenia); v prípade konania o žalobe a vzájomnej žalobe si tieto zachovávajú samostatnosť v tom smere, že z pohľadu trov konania je potrebné osobitným výrokom rozhodnúť o trovách konania o žalobe a osobitným výrokom o trovách konania o vzájomnej žalobe (o trovách konania nemožno v tomto prípade nikdy rozhodnúť jedným výrokom); v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku bolo preto nevyhnutné rozhodnúť o celých trovách konania, t.j. na súde prvej inštancie ako aj na odvolacom súde (§ 396 ods. 2 C.s.p.); súd prvej inštancie o trovách konania nesprávne rozhodol jedným výrokom, preto bolo potrebné pri rozhodovaní o celých trovách konania rozhodnúť o trovách zastaveného konania (konanie o žalobe žalobcu bolo zastavené) ako aj o trovách konania o vzájomnej žalobe; nakoľko vzájomná žaloba žalovaného bola v konečnom dôsledku v celom rozsahu zamietnutá bol žalobca v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného v plnom rozsahu úspešný a podľa § 255 ods. 1 C.s.p. mu vznikol proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania; pokiaľ ide o trovy zastaveného konania o žalobe žalobcu bolo nevyhnutné skúmať pomer zavinenia žalobcu a žalovaného na zastavení konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p.; žalobu v časti o zapltenie sumy 450,- € vzal žalobca späť na základe správania sa žalovaného, ktorý túto sumu zaplatil po podaní žaloby na súd (v tejto časti svojim správaním zavinil zastavenie konania žalovaný, pričom nebolo rozhodujúce, že platby realizoval žalovaný na účet právneho predchodcu žalobcu, pretože ich vykonal pred oznámením o postúpení pohľadávky); vo zvyšnej časti žalovanej sumy procesne zavinil zastavenie konania svojim späťvzatím žalobca; žalobca tak pri žalovanej sume 1.913,19 € zavinil zastavenie konania v rozsahu 76,48 % (t.j. ohľadne sumy 1.463,19 €) a žalovaný zavinil zastavenie konania v rozsahu 23,52 % (t.j. ohľadne sumy 450,- €); pri zohľadnení pomeru zavinenia na zastavení konania vznikol tak žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 52,96 %; pri rozhodovaní o výške trov konania bude súd prvej inštancie pri stanovení sumy za každý úkon zohľadňovať, či smeroval vo vzťahu k žalobe alebo vzájomnej žalobe; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách

konania formuloval odvolací súd výroky o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).